

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 7.

ЦАРИГРАДЪ, СЕНТЕМВРІЙ 1871.

БРОЙ 9.

ДЪЛЖНОСТЪ-ТА НА ХРИСТИАНИИЪ.

Говорихмы въ послѣдній-тъ брой за разны-тъ начини въ които чловѣкъ става съчастникъ въ грѣхове-тъ на други. Желвемъ да приложимъ нѣкои размисленія върхъ длъжностъ-тъ на Христианинъ чловѣкъ относително на таквызи грѣхове и да изложимъ нѣкои причини защо трѣба Христианинъ-тъ внимателно да отбѣгнува отъ всяко съучаствуваніе въ тѣхъ.

1. *Любовь-та* ви кѣмъ чловѣци-тъ трѣбаше да вы възбрани отъ всяко нѣщо което ги насърдава кѣмъ грѣхъ. Може ли онзи чловѣкъ да си нарече чловѣколюбець или родолюбець, който не свѣстыва съсѣда си за опасность-тъ като го види да прави онова което непрѣмно ще му нанесе щетъ и погубель? Който не говори по убѣжденія-та си и не обличава очевидно-то зло, но мълчи кога зло-то расте и опропаства съсѣдство-то му и народъ-тъ му, родолюбець ли е той?

2. *Самопочитаніе-то*, или почетъ-тъ що имате кѣмъ себе си трѣбаше да вы възбрани отъ това. Който добръ и праведно оцѣнява свой-тъ си характеръ прѣдъ свѣтъ-тъ, и своіѣ-тъ си совѣтъ прѣдъ Бога ще иска да си пази чистъ отъ оскверненія-та на чужды грѣхове. Не ще той да си унизи толкозь щото да стане помагачъ въ дѣло на бѣдетвіе, окаинность, срамотъ и смъртъ. Той не ще да е нито баща, нито майка, нито дойка нито хранитель на чужды-тъ грѣхове. Той омыва рѣцѣ-тъ си въ невинность и носи въ совѣсть-тъ си свидѣ-

тельство че е чистъ отъ кръвь-тъ на всякого чловѣка.

3. *Страхъ Божій* трѣба да ны възбрани отъ това. Богъ заповѣда да не сме съчастници въ тѣхъ. Той ны заповѣда да обычамы ближній-тъ си като себе си, и това не го правимъ ако съучаствуваме въ грѣхове-тъ му. Имамы ли страхъ Божій? Боймъ ли ся отъ негодование-то му? Почитамы ли го? Искамы ли да угождаваме нему въ всичко? Да гледамы строго да не съучаствуваме въ грѣхове-тъ на други-тъ.

4. *Доволю свои грѣхове* имамы за които трѣбува да отговарямы безъ да си натоваримъ съ чуждъ товаръ. Тази болестъ на грѣхъ-тъ, която ны наславя, доволно е тежка безъ да земемъ върхъ себе си болести-тъ на други. Дълговетъ що имамы да плагимъ много сж, безъ да ся подписывамы като порѣчници на други. Отдавна врѣме ако не бы было милосердіе-то на любезный-тъ ни Спаситель, тѣзи наши собствены грѣхове които сами сме лично правили, бы ны потопили въ вѣчны мжкж, а защо да натрупамы на тѣхъ отъ горѣ още и чужды грѣхове?

5. Съчастници въ грѣхъ-тъ ставатъ съчастници и въ осажденіе-то и въ наказаніе-то.

Ако съдѣйствуваме заедно съ дѣлатели-тъ на беззаконіе-то, непрѣмно и неизбѣжно ще страдамы съ тѣхъ наедно. Съ тѣхъ наедно ако сме посѣяли, то съ тѣхъ наедно и ще пожнемъ окаиннж-тъ жѣтвж и ще ядемъ отъ горчивый-тъ плодъ. Наедно ако сме ходи-

ли въ пѣть-тъ на опасность-тъ, то на-едно и ще паднемъ въ пропасть-тъ. Ако сме имъ спомогнали да градятъ къщя на пѣськъ, то съ тѣхъ наедно ще сме патиснахти въ паданіе-то на къщъ-тъ. Наедно сме запалили огнь-тъ наедно и ще изгоримъ.

Но питате ли: "А ний като живѣемъ между грѣшныи чловѣцы, като имамы съ тѣхъ търговіи и всякой день имамы съ тѣхъ сношенія, какъ можемъ избѣгнѣ отъ всяко случастіуваніе въ грѣхове-тъ ний?" Трѣба ли да избѣгнемъ отъ свѣтъ-тъ за да ся упазимъ чисти отъ него?

Има само единъ способъ съ който можете да ся опазите отъ тѣзи грѣхове, и той е като прѣдадете себе си на Исуса Христа. Той е поставилъ примѣръ какъ е възможнo да живѣе нѣкой между грѣшныи-тъ, да говори, да иде и да работи съ тѣхъ безъ да случастіува въ грѣхове-тъ ний. Чрѣзь Неговѣ-тъ благодать, подпирани отъ Неговѣ-тъ крѣпкѣ ръкъ, и вы можете така да живѣте. Той е истина-та и пѣть-тъ и животъ-тъ. Ако прѣбждвате въ Него, той ще вы опази.

Тойзи прѣдмѣтъ е много важень за всякого който промышлява и за свое-то добро и за добро-то на ближний-тъ си. Свѣстѣте ся, вы родители, и осѣщайте отвѣтственность-тъ койкто имате вы за грѣхове-тъ на чада-та си. Поучавайте ги и гледайте добръ какъвъ примѣръ ний прѣдставате. И вы священници и духовныи пастыри, изьявляйте на народъ-тъ всичкий-тъ свѣтъ Божій безъ никакво лицепріятіе, защото строгъ отвѣтъ имате да давате за души-тъ на стадо-то си, и ако падне нѣкой чрѣзь вашъ-тъ недостойнъ примѣръ или неспвѣстенъ за грѣхъ-тъ си отъ васъ, то крѣвъ-та на тѣзи души ще ся придори отъ васъ. Бывайте вѣрни на Господаря си и пазѣте ся чисти отъ грѣхове-тъ на други-тъ. Исплнявайте длѣжнoсть-тъ си безъ страхъ отъ чловѣцы.

И вы граждани, родолюбци, очистѣте совѣсть-тъ си отъ грѣхове-тъ на нечѣжи и неспхмелении чловѣцы. Търѣте просвѣтлѣніе отъ Бога, и избирайте право-то, истинно-то и богоугодно-то и сѣдувайте него, щото да не сте нито съ дума нито съ дѣло нито съ мълча-

ніе-то си случастницы въ грѣхове-тъ на други-тъ.

СЛОВО ЗА ДѢЦА-ТА.

НАЙ ДОБРО-ТО ИМЕ.

(Продълженіе отъ бр. 8.)

Треть-та причина защо е име-то Исусъ най добро-то име, напѣрва ся въ това че това име има много силъ. Чудеснѣ силѣ има наистинѣ. Когато Свѣти-тъ Апостоли обхождахъ свѣтъ-тъ, тѣ испѣждахъ бѣсове и правяхъ много други чудеса; а всичко правяхъ въ име-то на Исуса. Единъждъ когато Петръ и Іованъ видѣхъ единъ бѣденъ хромъ чловѣкъ че сѣдѣше при Храмы-тъ врата, пристѣпихъ при него и му рекохъ: Сребро и злато нѣма у насъ, по каквото имамы това ти даваме; въ име-то на Исуса Назорянина стани та ходи." И щомъ чу чловѣкъ-тъ това име стана та ходяше и славяше Бога. Въ това име има сила за много дѣла. *Има сила да прави чловѣцы-тъ добры.*

Четемъ въ Слово-то Божіе за обращеніе-то на Апостола Павла, и то стана чрѣзь това име. Прѣди обращеніе-то си св. Павелъ бѣше много лошъ чловѣкъ и гонаше Христіане-тъ защото тѣ обычахъ име-то Исусово, и ги хвърляше въ тъмници и ги убиваше.

Но его единъ день като отиваше той къмъ Дамаскъ съ намѣреніе да улови Христіане-тъ тажъ и да ги зазира и убива, като бѣше на пѣть-тъ яви му ся една свѣтлина, едно сіяніе като сіяніе-то на слънце-то и той паднѣ много омалянь на земѣ-тъ. Тогазы той чу отъ небе-то гласъ който му говораше: "Савле, Савле, защо мя гонишь? Като чу това още повече омалянь стана той и отговори, "Кой си ты, Господи?" и гласъ-тъ отговори: "Азъ съмъ Исусъ, когото ты гонишь." И като чу Павелъ това име, тозы часъ разумъ що е. Усѣти силъ-тъ му. Това го пролѣни изведнѣждъ, и извади лукавство-то изъ сѣрдце-то му и стана той Христіанинъ. Научи ся да обыча това име Исусово и да усѣща многоцѣнность-тъ му ако и да бѣ принуденъ да пожрѣгува всичкий-тъ си свѣтовень имотъ, и всичко-то си попріше въ животъ, той го виѣзваше като голѣма печалбъ защото толкозы прѣ-

всходно му ся виждаше опознаване-го му съ Исуса. Тогазь отъ свирѣтъ и немилосърдъ гонитель той станъ ревностенъ проповѣдникъ на Евангеліе-то Исусово.

Можетъ да речемъ за него че бѣше единъ отъ най свѣты-тъ проповѣдници които свѣтъ-тъ е видѣлъ. Богъ го постави Апостолъ за да разнесе благовѣстіе-то между язычници-тъ по всички-тъ свѣтъ. Какъ чудесна силъ трѣбва да е имало това име, че да направи едно-го отъ толкозь лопъ чловѣкъ толкозь добръ!

Слушали сте за проповѣдници-тъ мисіонери които отиватъ къмъ всички-тъ страни по свѣтъ-тъ за да проповѣдуватъ Евангеліе-то? Чули сте и за Гринландіѣ, онова мѣсто покрито съ ледъ и съ съ свѣтъ. Тамошни-тъ жители бѣха много невѣжи. Нищо не знаахъ за Исуса, и мисіонери-тъ най напредъ мисляхъ че такъзи проси чловѣци не сж были още готови да слушаъ за него, и че за това трѣбувало първомъ много други нѣща да научатъ, и послѣ да ги поучаватъ за Исуса Христа. И така за хваняхъ да ги поучаватъ че е грѣхъ да лъжатъ, да крадѣтъ и пр. и слѣдвахъ тъй до десетъ години нѣщо такъвъ поучаваніе, но народъ-тъ не ся поправи. Единъ день, обаче, единъ проповѣдникъ зѣлъ едно Евангеліе, да имъ прочете за Исуса; за рождение-то му, за животъ-тъ му, за распііе-то му и за смъртъ-тъ му. Това четеніе тутакси събудило вниманіе-то имъ и направало въ тѣхъ голѣмо впечатлѣніе. Набрахъ ся около проповѣдникъ-тъ и му выкахъ: "Я четѣте пакъ това нѣщо," и "пакъ го четѣте." Той имъ повтори всичко-то житіе Исусово, и бѣдни-тъ опѣзи Гринландци за хваняхъ да плачатъ за грѣхове-тъ си и да выкатъ: "Какво да сторимъ за да ся спасемъ"? Тогава мнозина отъ тѣхъ ся обѣрвахъ и чрѣзь име-то Исусово станяхъ Христіани, и така ся вкорени Христіанска-та вѣра въ опѣзи дивы страны. Такъзи силъ има това име за да прави чловѣци-тъ да станатъ добри.

Товѣ име има силъ и да прави чловѣци не само добры, но и богаты.

Вѣрвамъ че повече-то отъ васъ сте чели или сте чули приказк-тъ за Али Баба и четиридесетъ-тъ разбойници.

Приказка-та е една басня, сирѣчь неистинска, но служи за примѣръ на онова което имамъ да ви кажъ. Знаете какъ ся говори въ тѣзи приказк-тъ за единъ дърваръ едно врѣме като сѣклъ дърва въ горѣ-тъ, чулъ единъ четъ разбойници че идатъ съ много коніе натоварены. Тутакси ся качилъ той на гѣсти-тъ клонове на едно выкоко дърво, и така ся скрилъ за да го не видятъ тѣ, но отъ тамъ можеть да гледа всичко що правили. Като стигнали ерешъ единъ голѣмъ канарѣ, всички слѣзли отъ коніе-тъ си, и главатаръ-тъ имъ прѣстѣпилъ при канарѣ-тъ та рекъ, "Отвори ся, Сесаме"! Тозъ часъ като ся изрече тази рѣчь, едни врата ся отворили въ канарѣ-тъ и чловѣци-тъ влѣзли и турили обиръ-тъ си въ пещерѣ-тъ. Дърваръ-тъ гледалъ съ голѣмо почудваніе като ся вършили тѣзи работы. Запомнилъ той чудотворнѣ-тъ думъ "Сесаме" чрѣзь койкто ся были отворили тѣзи врата, и слѣлъ като си отишли разбойници-тъ, той слѣлъ отъ скривалище-то си, та прѣстѣпилъ до канарѣ-тъ и извикалъ, "Отвори ся, Сесаме"! Отворили ся врата-та и той влѣлъ, и какво да види. Той гледалъ и гледалъ и не можеть да пазыти очи-тъ си отъ скъпоцѣнны-тъ нѣща които были тамъ събраны. Напльнилъ кошове-тъ си съ злато и сребро колкого можалъ осель-тъ му да носи и отишелъ въ домъ-тъ си богатъ чловѣкъ. Станалъ той богатъ чрѣзь думъ-тъ Сесаме; но както рѣкохы по напредъ приказка-та не е истинска.

А сега слушайте, милы дѣца. Да речемъ че е имало въ балканъ-тъ нѣдѣ пещера напльнена съ злато и сребро и скъпоцѣнны каменіе. И да речемъ че врата-та сж были толкозь здраво заключены щото нѣмало ключъ що можалъ да ги отключи; но че имало една думъ, съ койкто ся отварили тѣзи врата, и нѣкой да ви е казалъ тѣзи думъ и да ви е далъ дозволеніе да ихъ употрѣбавате та да отвариете пещерѣ-тъ и да пльните платници-тъ си, (чували) отъ скривница-та, не щѣхте ли да станете богаты чрѣзь свѣтъ-тъ на тѣзи думъ? Не трѣбува да ви кажъ че нѣма такъвъ пещера на свѣтъ-тъ никадѣ, но има нѣщо което е много по добро. Има едно скривнице пльно съ съ всякаво добро. Има

и врата на това съкровище затворени и заключени; чловческый ключъ не ги отваря. Но има на тѣзи врата ключъ и ключъ-тъ е една само дума. Тази дума ако ся употрѣби право, врата-та ще ся отворитъ и който и ще може да влѣзе и да си събира всичко което обогатява и облагополучува чловѣка.

Това съкровище е въ небе-то.

Благодать-та Божія и всички-тъ добры нѣща които принадлежатъ на Него сѣ тамъ. И единчко-то име което отваря това съкровище е име-то Исусово. Какво-то попросите, въ *мое име*, „казва той, ще ви ся даде.“ Грѣшенъ ли си и искашь прощение? Име-то Исусово ще ви го даде. Ако е сърдце-то ти лукаво и трѣбва да ся промѣни на добро, това чрѣзъ това име става. Ако не разумѣвашъ Свято-то Писаніе, а искашь да научишь шо ти трѣбува за спасение, чрѣзъ име-то Исусово ще ти ся даде Духъ Святъ за да ти вразуми. Ако имашъ лошы страсти и правы, и колко и да ся мачишь да имъ противостоишь, видишь че не можешъ да имъ надвѣишь, попроси помощь въ име-то Исусово и ще ти ся даде. Каквото ти трѣбува за да станешъ наистинѣ богатъ, просвѣщенъ и благополученъ, поискай го въ това име, и ако просишь право, ще ти ся даде. Наистинѣ чудеснѣ силѣ има това име. *(Слѣдуса).*

ДВѢ ГРАДИНЫ.

„Защо, рекъ Навелъ на бащѣ си, градина-та на сестрѣ ми Цвѣтъ да е по хубава отъ моѣ-тъ? Защо цвѣтъ-та и да растѣтъ толкозь хубавы, като цвѣтъ-та на моѣ-тъ градинѣ, макаръ че ги поѣхъ и имъ пригождамъ за всичко що имъ трѣбва, види ми ся че не растѣтъ.“

„Сынко, отговорилъ баща му, и ты ще имаше хубавы цвѣты въ градинѣ-тъ си както и Цвѣтъ, ако бѣ посѣялъ сѣмето си на врѣме, и го обработваше както трѣбва. Не стига само да сядимъ сѣмето, но трѣбва да го турямы въ земѣ-тъ като ся появи пролѣтъ-та, като първо прѣкопаемъ и приготвимъ земѣ-тъ, послѣ да ѣхъ плевимъ я да и пригождаваме прилѣжно за всичко.“

Умъ-тъ ви, малкы читатели и малкы читателкы, прилича на градинѣ. Старайте ся да го обработвате додѣ сте влади,

защото като прѣмине малко възрастъ-тъ ви, съ голѣмѣ мѣжъ ще избѣршите това. Бждѣте по добри въ пролѣтъ-тъ на възрастъ-тъ си, щото въ лѣто-то, въ есенъ-тъ и въ зимѣ-тъ на възрастъ-тъ да не обличавате себе си за небрѣженіе-то което е прѣминѣло и не ся враща вече.

ИСТИНА-ТА И ЛАСКАТЕЛСТВО-ТО.

„Говорите истинѣ всякой съ ближній-тъ си.“

Дванадесетогодишній Иванъ сѣвъ на одного златаря, и ученикъ на една коллегіѣ (училище), искалъ да си избере единъ истиненъ и искрененъ прѣятель и употрѣбилъ слѣдующо-то срѣдство: Въ единъ празникъ покаянѣ у дома си трима отъ прилежнѣ-тъ и благочиннѣ-тъ си соученицы да обѣдватъ, а слѣдъ адение-то донесълъ тѣкуваніе-то си да го исправѣ и рекъ: Моѣхъ ви ся, мили мои соученицы, да ми кажете право, какъ сѣ погрѣшкы-тъ ми да ги исправѣ, и ще ви бѣдѣ задълженъ. Тутакси погледѣли синѣа зъ тѣкуваніе-то, и двамата го похвалили много, и рекли че нѣма никакѣхъ погрѣшнѣсть, ако и да было пѣлно съ погрѣшкы, а третій-тъ замълчалъ. Тогазъ Иванъ дарувалъ тѣхъ съ по една оловнѣ писалкнцѣ. Послѣ ся обърнулъ къмъ третій-тъ и рекъ: Защо и ты, Димитріе, не говоришь? Димитрій като прѣгледалъ внимателно и второй пѣтъ тѣкуваніе-то отговорилъ: Новече сѣ погрѣшкы-тъ неже правы-тъ рѣчи, и тутакси показалъ грѣшкы-тъ единъ по единъ, и казалъ че трѣба да е по внимателенъ когато учитель-тъ показва на ученицы-тъ тѣкуваніе-то.

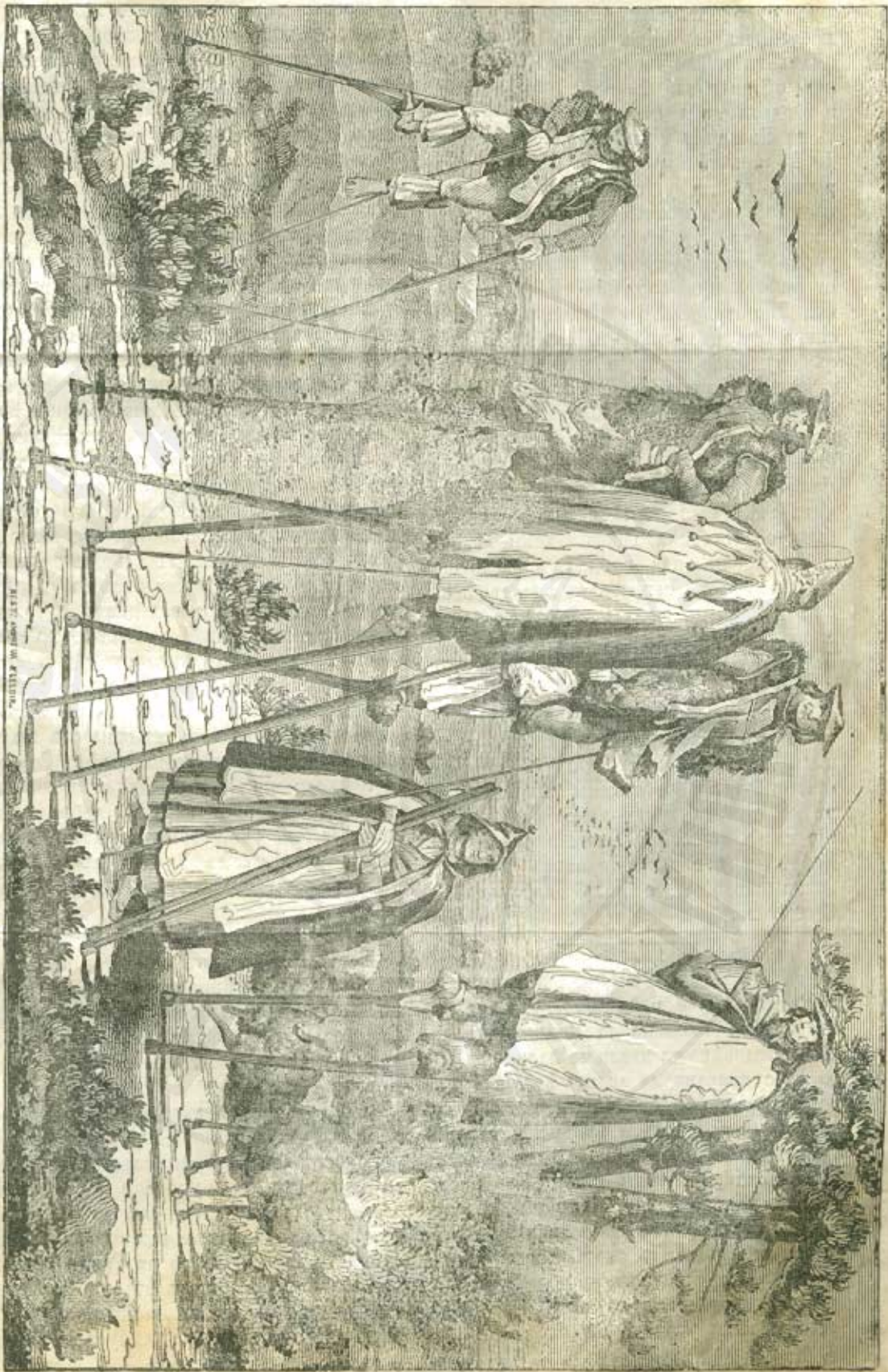
Туй като чулъ Иванъ зарадовалъ ся много, и станалъ та пригрѣжалъ Димитрія и рекъ: Тебѣ не давалъ писалкнцѣ, но всичко-то си довѣрие като на братъ.

ПРИСѢТВИЕ-ТО БОЖІЕ НА ВРЕДЪ.

Присѣтвіе-то на славѣ-тъ Божіѣ е на нѣбе-то; присѣтвіе-то на силѣ-тъ му на земѣ-тъ; присѣтвіе-то на правдѣ-тъ му въ Адъ; а присѣтвіе-то на благодать-тъ му е съ врѣны-тъ му угоннѣцы.

Ако ны лишнѣ отъ свое-то крѣпко присѣтвіе, падамы въ грѣхъ; ако ны лишнѣ отъ свое-то многоутробно присѣтвіе, пизринувамы ся въ Адъ.

Dobro Mysl

ИЗДАТЕЛЬСТВО М. РАДИЩЕВА

Сибирский

ЧЕЛОВЪЦИ КОНТО ХОДЯТЪ СЪ КУКЪЛЫ.

На отсрѣшнѣ-тѣ страницѣ даваме една любопытнѣ картинкѣ която прѣдставя обичай-тѣ който иматъ селяни-тѣ въ нѣкои области въ Франціѣ, като Бордо и Медокъ, да ходятъ съ высоки кукълы. И по Българіѣ сме виждали дѣца-та така да ходятъ за игрѣ, и по нѣкога и възрастни-тѣ да употрѣбаватъ кукълы за да прѣгизятъ нѣкоѣ рѣчи, като Искръ или Янтрѣ, но тѣзи Француски селяни употрѣбаватъ кукълы въ обыкновеннѣ-тѣ си работѣ при варданіе-то на стада-та си. Иностраннѣ-тѣ пѣтничкѣ често ся спира отъ пѣтуваніе-то си, за да гледа съ очудваніе жени и мъже така въсклени на кукълы отъ чловѣческѣ бой по высоки, че газятъ блата-та и ходятъ неповрѣдими прѣзъ хвастіе и трѣніе. Отъ навикновеніе толкозъ искусство сѣ придобили што ходятъ, скачатъ и тичатъ тѣи както че тѣзи кукълы сѣ имъ были естественни крака. Жены-тѣ цѣтѣтъ чораны, или предѣтъ съ въртено-то и мъже-тѣ свиратъ съ кавалѣ, и когато искатъ да ходятъ по бърже зематъ много дългы раскрачи и минуватъ съ една бързотѣ и леснѣи която зачудва гледатель-тѣ.

Млади-тѣ ни читатели да не мислятъ че ги съвѣтаваме да ся опитватъ съ кукълы да ходятъ и тѣ. Опасно е за неопытнѣ-тѣ, и не искамы нѣкое Българче да строи кракъ-тѣ си или да разбіе главѣ-тѣ си въ таквыи опыти. По добрѣ да сте благодарни съ добры-тѣ крака конто ви е далъ милостивнѣ-тѣ Създатель.

РАСХОДЪ.

Расходъ-тѣ е най добро тѣлесно упражненіе: навикни да ходишь на далечъ. Чловѣкъ ся хвали че ѣзди конь-тѣ; но ся сумнявамъ да ли отъ ѣзденіе-то на това животно е придобылъ повече отъ колкото е загубилъ. Туземець Амери-канецъ ходи за единъ день толкозъ дългъ пѣтъ пѣниѣ, колкото единъ Европеець възсѣднѣлъ на конь. Единъ малкъ расходъ отъ половинѣ часъ заранъ, като стане чловѣкъ отъ сънъ, много е полезенъ. Оттърши сънъ-тѣ и доноси други добры слѣдствія за дълголѣтствіе на животь-тѣ и упазеніе на здравіе-то.

ДОБРА РЕЦЕТА ЗА БЛАГОПОЛУЧІЕ.

Тази рецепта имѣа много лѣкове както имахъ обичай нѣкога лѣкари-тѣ да правятъ за да крыжѣтъ невѣжество-то си: тя е проста. Кога ставашъ отъ сънъ сутриннѣ рѣшавай ся да направишь въ овзи день поне одного отъ съсѣды-тѣ си благополученъ.

Това става много лесно да сторятъ и самы-тѣ дѣца: одна ветхѣ дрехѣ да дадени на оногози що имѣа, — да утѣшишь нѣкого съ една утѣшителнѣ рѣчь; овзи що ся намѣрва въ утѣсеніе да го утѣшишь съ насърчителны думы. Ако и да сѣ отъ себе си прости тѣзи работы, помагатъ обаче най малко 21 часа. Ако слѣдованъ да правишь това отъ младѣ възрастъ ще видишь добры-тѣ му сетинны, прѣди да остарѣешь; ако ли си старъ, бѣди утѣренъ че добры-тѣ ти дѣла ще ти съдружествуватъ въ вѣчностъ-тѣ. Когато нѣкой прѣсметне че и на одного само чловѣка ако може да помага всякой день, въ свѣршкѣ-тѣ на одна година. ще бѣде помощъ-та като на 365 чловѣцы, и ако поживѣе 40 години и прави всякой день само по одно добро, ще направи като въ одинъ день на 14,600 чловѣцы добро. Колко трѣбва да ся радва че е спомогнѣлъ като въ одинъ день на толкозъ хляды отъ подобны-тѣ на себе си чловѣцы!

Колкого по рано начнува нѣкой да струва добро, толкозъ по добрѣ е за него. За това увѣщаваме всицкы-тѣ наши малкы читатели да туратъ въ дѣйствиѣ тѣзи рецепта отъ сега.

ДОСТОЧУДЕНЪ ПРИМѢРЪ НА ПОМИШІЕ.

Единъ Нигилизинъ проповѣдникъ вместо му Моффатъ провоненъ въ вътрешны-тѣ страны на Аѣрикѣ да проповѣдва Евангеліе-то приказва слѣдующо-то заради чудно-то помѣніе на единъ дивъ Чернъ.

„Като проповѣдахъ, — казва той, — одно дълго слово на одно многочисленно събраніе отъ черны, слушатели-тѣ ми ся раздѣлихъ на купове и почвахъ да разыскуватъ прѣдметъ-тѣ на слово-то ми, който бѣше за *вѣчностъ-тѣ*. Като ся бѣхъ захванѣли тѣ за този въпросъ, съгледахъ одного младъ въ едно отъ тѣзи събранія че говорѣше на онѣзи що бѣхъ около него съ голѣмо вдѣхнуваніе: Като

приближихъ при него, чухъ го съ удивленіе да проповѣдва слово-то което азъ прѣди малко бѣхъ проповѣдалъ; толкозъ добръ и точно повтаряше речены-тѣ думы и толкозъ хубаво подражаваше форми-мъ ми (движенія-та тѣлесны), щото ся виждаше като че проповѣдаше негово ся слово. Понеже не желаахъ да му прѣсѣкж слово-то, оставихъ го додѣ го свърши, а послѣ приближихъ и му рѣкохъ, че той правѣше което азъ не можахъ да повтарямъ, сирѣчь отъ запомнюваніе и рѣчь по рѣчь слово-то което е другъ проповѣдалъ. По той безъ да ся възгордѣ за похвалж-тж смиренно отговори, „Кога слушаемъ нѣщо изивно и знаменито, останува тука,“ като досегналъ съ перстъ-тѣ чело-то си.

ВЕЛИКОДУШІЕ, ЖЕСТОКОСТЪ И ОТМЩЕНІЕ.

Дѣла Князове въ Азіѣ именуеми единъ-тѣ Мирамахъ а другий-тѣ Разахъ Гаскаръ ратовали помежду си, най послѣ Мирамахъ въ единъ бой хваналъ былъ плѣнникъ. Но Разахъ движимъ отъ великодушіе пусналъ го отъ заплѣненіе-то, само съгласилъ съ него да не плаща вече никакъвъ данекъ що му турели другий пѣть Татари-тѣ; (защото Мирамахъ былъ Господаръ на Татари-тѣ и смилъ на единъ годѣмъ завоеватель именуемъ Тамерланъ.)

Слѣдъ нѣколко години подигвалъ ся пакъ бой помежду имъ, но въ този бой си хваналъ плѣнникъ Разахъ Гаскаръ отъ войни-тѣ на Мирамахъ, който вѣсто да подражае великодушіе-то на противникъ-тѣ си, заповѣдалъ и му изболити очи-тѣ.

Трѣбва да знаете че Разахъ былъ толкозъ искусенъ стрѣлецъ, щото и като загубилъ зрѣніе-то си, пакъ храбрѣствувалъ често и можалъ да удари какъвогодѣ нѣщо, стигало само да чуе гласъ-тѣ му. Мирамахъ, който былъ подобно прочутъ стрѣлецъ, и слушалъ всякогы за способность-тж на плѣнникъ-тѣ си, проводилъ та го довелъ за да види съ очи-тѣ си искусство-то му. Всякоко приготвили и задъ бѣлѣгъ-тѣ кой-то былъ туренъ да удари въ него, застапалъ былъ человекъ и заповѣдалъ на Разахъ да удари. Но Разахъ съ разгнѣванъ великолѣпенъ гласъ отговорилъ: «Не слушаемъ повелѣнія-та на никого

другого освѣнъ на завоевателя си:» Тутакси Мирамахъ далъ повелѣніе, и щомъ изрекълъ рѣчь-тж «удри,» сердце-то му ся пронизало отъ стрѣлж-тж на слѣпий-тѣ и укореный-тѣ негогъ рабъ.

ТРИ ЛОШИ НѢЩА.

Има три лоши нѣща, отъ които всички трѣбва да ся стараѣмъ да бѣгати. Тѣ сж *лоши мысли, лоши рѣчи и лоши работи*. Лоша-та мысль е най-лоша отъ всичко нѣщо което може да влѣзе въ сердце-то на едно дѣте, и колкото повече стои това лошо въ сердце-то му толкозъ по вредително става. Лоша-та мысль е по отровна отъ най силный-тѣ ядъ, по люта отъ ехиднж-тж и отъ бѣсно куче по опасна.

Лошъ помыслъ влѣзе въ сердце-то на първо-то дѣте, което ся роди на този свѣтъ и го убѣди, когато пораснѣ, да убіе незлобивый-тѣ си братъ. Изгонювайте прочее изъ умъ-тѣ и сердце-то си, любезны мои дѣца, лоши-тѣ помысли, бойте ся и не навивжайте гы, подвизавайте ся и молѣте ся Богу да ви избави отъ тѣхъ. Поминѣте че помыслитѣ сж знати на себе-то.

Лоши помысли докарватъ лоши думы, а лоши-тѣ думы сж произвели много злины въ този свѣтъ. Влѣкнувать ся прѣзъ уши-тѣ въ сердце-то и повдигать страсти-тѣ и праватъ человека да прѣстъпва Божія-тѣ заповѣди. Малко лоши думы влѣзохъ въ уши-тѣ на първж-тж женъ и ѣзъ накарахъ да яде отъ възбранено-то овозіе и така да докара смъртъ въ свѣтъ-тѣ. Затупайте уши-тѣ си отъ лоши-тѣ думы и бѣгайте далечъ отъ о-нѣзи които гы употрѣбавать, и да ся вадите отъ тѣхъ като отъ тигры.

Лоши-тѣ работи вѣрватъ слѣдъ лоши-тѣ помысли и лоши-тѣ думы. Ако навикнете да говорите лоши думы, да нѣмате сумнѣніе че не ще правите и лоши работи. Загасѣте първж-тж искрж и ще отгворете кашѣ-тж отъ пожаръ-тѣ. Удавѣте първий-тѣ лошъ помыслъ и лоши-тѣ работи никогы не можатъ да ставатъ. Ученици-тѣ Христови много пѣти искушени быдохъ отъ лоши помысли, но само единъ пѣтъ *пороптажж*. Петръ и маме лошо навикновение да ся обѣщаватъ за работи които не можаше да извърши, за това единъ пѣтъ съ клятвы

и роты си отрече отъ учителя си и Господа своего, но на часть-ть ся раская и плакъ горко.

Молѣте ся както Давидъ „Опытай мя, Боже, и познай сердце-то ми; испытай мя и познай пактеки-гѣ ми, и виждь, да ли има въ мене пѣть беззаконенъ и води ма по пѣть вѣчень.“ Псал. 138; 22--25.

Молѣте ся да вы укрѣпни Господь да имате добры помыслы, защото така е начало-то на всяко друго добро, и е най добръ лекъ противъ лоши помыслы, лоши думы и лоши работы.

ЗА МАЛКЫ-ТЬ ЧИТАТЕЛИ.

— Това не е право, повтарялъ да говори Вълко Стояновъ сѣднѣлъ при книги-гѣ си; пожеже Цѣтко играе съ монѣ-тѣ тонки и ги хвърля до барж-гѣ, трѣбаше да ся накаже както мене мя наказахъ мнѣлѣ-гѣ съботѣ когато пробихъ мехуръ-тъ му.

— Братъ ти е шестъ години по малкъ отъ тебе, казвалъ баща ти; послѣ като видѣлъ че той щѣлъ да отговори пакъ: мълчи, Вълко, и остави мя да извършихъ правдѣ-гѣ по мой начинъ и безъ твоѣжъ помощь.”

Въ всичко, Вълко былъ доволно кроткъ; знаелъ да мълчи безъ да ся оправдава съ кривы рѣчи кога усѣщалъ погрѣшкы-гѣ си; но, единъ пѣть ако е турилъ въ главѣ-гѣ си за нѣкого че той не е правъ за него, тогазы той стагалъ благодаренъ по побрѣ да го рѣжѣтъ на парчета неже да го увѣрятъ че това не е така, и баща му бывалъ понуденъ да употреби власть-гѣ си надъ него за да го накара да мълчи.

Този порокъ скоро нарасналъ у Вълка и той станалъ май гордѣливъ отъ него: „Азъ, казвалъ той, не искамъ друго освѣнъ правдинъ, не искамъ да мя жали нѣкой; да ми направи онуй за което имамъ право. И пожеже той правялъ или мислялъ да прави тѣи на други-гѣ, по тѣзи причины, нѣмалъ за никого сожаленіе; тѣзи що падатъ, казвалъ той, тичатъ много бърже, туй имъ е погрѣшката и право имъ е да падѣтъ; ученици които сѣ сторили злю удостоянѣ сѣ себе си за наказание. Цѣтко и Анна нѣмахъ нищо за закускѣ: това имъ е добръ сторено, защото сѣ ся наказали непокорни. Слѣствие-то на лю-

бовъ-гѣ на право-то станѣло причина щото всички-гѣ въ училище-то ся отврацали отъ Вълка, и ако нѣкой отъ родъ-тъ му го обичалъ още, то было защото го знаелъ че е незлобивъ и защото познавалъ добры-гѣ му свойства при всички-гѣ му несноснѣжъ справедливость.

Божіе-то съществование. Галилей знаменитый-тъ мудрецъ, който изобрѣте телескопъ-тъ и други нѣколко физически инструменти, като го испытали въ инквизицій-гѣ за вѣрваніе-то му въ Бога Създателя, посочилъ съ прѣсь-тъ си на единъ сламкъ която лежала на плочы-гѣ въ тѣмницѣ-гѣ и реклъ: Ако не бы имало друго доказателство ще земѣ азъ онзи сламкъ, и отъ направѣ-гѣ ѣ ще докажѣ че трѣба да е имала тя всезнающъ Създатель.“

СТИХОТВОРЕНІЕ.

Пѣснь на крещеніе-то на дѣте.

1.

Добрий-тъ Пастыръ какъ стои
Съ кротость и съ простотѣ;
Пригряща въ пазухѣ-гѣ си
Нѣжым-гѣ агнета.

2.

Какъ выка Онзи който бѣ
На ангелы-гѣ Царь;
Къмъ себе выка малкы-гѣ
Небесный Господарь.

3.

„Дѣца-та нека приближатъ;
Не ги въспирайте;
Защото тѣмъ принадлежи
Царство-то Божіе.

4.

Спасителю, за тойзи гласъ
Принасямы хвалѣ;
Ты милостиво каинишь насъ
И наши-гѣ дѣца.

5.

Тѣхъ ный съвсѣмъ прѣдавами
На тебе, о Христе;
Съвсѣмъ твой да бждемъ ный,
Твой да сѣ и тѣ.

Въ печатницѣ-гѣ на А. Минасіана
у Джамалъ жанъ.